

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Why doesn't Yeshua use parables in the Gospel of John like He does in the other Gospels? Actually, He does. You just need to closer look.

A Lost Parable of Yeshua

This teaching is adapted from the Jesus, My Rabbi lesson enjoyed by thousands of students in Torah Clubs around the world. A study in the Gospels from a Messianic Jewish perspective. Every week Club members encounter Yeshua of Nazareth in his Jewish, historical, and cultural context.

Yeshua sounds different in the Gospel of John than He does in the Synoptic Gospels. For example, in the Synoptic Gospels, He uses a lot of parables that follow a typical rabbinic formula for parables. Where are the parables in the Gospel of John?

The Gospel of John does contain parables, but they have been edited into the text to homogenize them with the theological tone and voice of the whole gospel. For example, the text in John 5:19-20 seems to be the summary of a parable that Yeshua told to explain His own relationship to God in terms of a son's apprenticeship under his father. It's been worked into the discourse.

The original parable, if it existed, may have sounded like this:

To what can it be compared? It can be compared to a man who wanted his son to take up a trade, but the son did not know how to do anything by himself. The man said, "I love my son and want him to be able to provide for himself. I will bring him to work with me and show him how to do everything I do." The son watched his father at work, and he learned to do all that his father could do. Soon the son could do whatever he saw his father doing. Whatever the man did, the son also learned to do. "Amen, Amen, I say to you, the Son can do nothing of Himself, unless it is something He sees the Father doing."

This presumed parable evokes scenes from the carpenter shop in Nazareth. Just as Yeshua learned the carpentry trade from watching His father, Joseph,

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Waarom gebruikt Yeshua geen gelijkenissen in het Evangelie van Johannes zoals Hij dat wel doet in de andere Evangelies? Eigenlijk, doet Hij dat wel. Je dient alleen beter te kijken.

'n Verdwenen Parabel van Yeshua

Dit onderwijs is overgenomen uit de "Jezus, Mijn Rabbijn" les die duizenden studenten in Torah Clubs over de hele wereld hebben gehad. Een studie in de Evangeliën vanuit een Messiaans-Joods perspectief. Elke week ontmoeten de leden van de Club Yeshua van Nazareth in zijn Joodse, historische en culturele context.

Yeshua klinkt in het Johannes Evangelie anders dan in de Synoptische Evangeliën. Bijvoorbeeld: in de Synoptische Evangeliën gebruikt Hij veel gelijkenissen die een typische rabbijnse formule voor parabels volgen. Waar zijn de parabels in het Evangelie van Johannes?

Het Evangelie van Johannes bevat wel gelijkenissen, maar ze zijn in de tekst verwerkt om ze te laten samenvallen met de theologische toon en klank van het hele evangelie. Bijvoorbeeld, de tekst in Johannes 5:19-20 lijkt de samenvatting te zijn van een gelijkenis die Yeshua vertelde om Zijn eigen relatie tot God uit te leggen in bewoordingen van het leerlingschap van een zoon onder zijn vader. Het is ingewerkt in het discours.

De oorspronkelijke gelijkenis, als die heeft bestaan, kan zo hebben geklonken:

Met wat kan het vergeleken worden? Het kan vergeleken worden met een man die wilde dat zijn zoon een handeltje zou beginnen, maar de zoon wist zelf niet hoe hij dit moest doen. De man zei: "Ik houd van mijn zoon en wil dat hij in zijn eigen onderhoud kan voorzien. Ik zal hem meenemen om met mij te werken en hem laten zien hoe hij alles moet doen wat ik doe." De zoon zag zijn vader aan het werk en leerde alles te doen wat zijn vader kon. Spoedig kon de zoon alles doen wat hij zijn vader zag doen. Wat de man deed, leerde ook de zoon te doen. "Amen, Amen, Ik zeg u, de Zoon kan niets uit Zichzelf doen, tenzij het iets is wat Hij de Vader ziet doen."

Deze veronderstelde gelijkenis roept scènes op uit de timmermanswerkplaats in Nazareth. Zoals Yeshua het timmervak leerde door naar Zijn vader, Jozef, te kijken,

so too, He learned His healing trade from observing His Father in heaven. Since God heals and saves on the Sabbath, His apprentice does so as well. The point of the argument is not that the Son sets himself equal with the Father as his critics charged. The point of the parable was just the opposite. Yeshua compared himself to an apprentice to show His critics that He derives His authority only from the Father. Yeshua does not conduct Himself like a rebellious son, capriciously claiming divine prerogatives for Himself. Instead, He acts in accordance with the will and intention of God the Father. He does not "work" independent of the Father's "work."

With this language, Yeshua explained why He felt free to heal on the Sabbath. He did so primarily as a matter of imitating God. The principle of imitating God is at the core of all Jewish ethics:

Just as the Holy One, blessed be He, is called Merciful, so should you be merciful, just as He is called Gracious, so should you be gracious, just as He is called Righteous, so should you be righteous; just as He is called devout, so should you be a devout one. (Sifrei, Deuteronomy)

Yeshua performed works of healing that He learned to do from observing His Father in heaven. He told His critics that He anticipated learning even greater works from His Father in the future. He said, "The Father will show [Me] greater works than these, so that you will marvel," which is to say, "You have not seen anything yet." Everyone will marvel at the works God gives the Messiah to accomplish in the future—namely, the authority to resurrect the dead.

zo leerde Hij ook Zijn helende vak door naar Zijn Vader in de hemel te kijken. Omdat God op de Shabbat geneest en redt, doet Zijn leerling dat ook. Het punt van het betoog is niet dat de Zoon zichzelf gelijk stelt aan de Vader, zoals zijn critici beweerden. Het punt van de gelijkenis was juist het tegenovergestelde. Yeshua vergeleek Zichzelf met een gezelschap om Zijn critici te tonen dat Hij Zijn autoriteit alleen aan de Vader ontleent. Yeshua gedraagt Zich niet als een rebelse zoon, die op grillige wijze goddelijke voorrechten voor Zichzelf opeist. In plaats daarvan handelt Hij in overeenstemming met de wil en de bedoeling van God de Vader. Hij "werkt" niet onafhankelijk van het "werken" van de Vader.

Met deze taal, verklaarde Yeshua waarom Hij zich vrij voelde om op de Shabbat te genezen. Hij deed dit in de eerste plaats om God te imiteren. Het principe van het imiteren van God is de kern van alle Joodse ethiek:

Zoals de Heilige, gezegend zij Hij, barmhartig genoemd wordt, zo moet jij barmhartig zijn; zoals Hij genadig genoemd wordt, zo moet jij genadig zijn; zoals Hij rechtvaardig genoemd wordt, zo moet jij rechtvaardig zijn; zoals Hij vroom genoemd wordt, zo moet jij vroom zijn. (Sifrei, Deuteronomium)

Yeshua deed werken van genezing die Hij leerde doen door het observeren van Zijn Vader in de hemel. Hij vertelde Zijn critici dat Hij verwachtte in de toekomst nog grotere werken van Zijn Vader te leren. Hij zei: "De Vader zal [Mij] grotere werken tonen dan deze, zodat jullie je zullen verwonderen," wat wil zeggen: "Jullie hebben nog niets gezien." Iedereen zal zich verbazen over de werken die God in de toekomst aan de Messias zal geven - namelijk de bevoegdheid om de doden te doen herrijzen.

